

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR : D. CHEBAPCI

APARE ODATĂ PE
SĂPTĂMÂNĂ

PROPRIETAR : I. S. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an 30 Lei
Pe 6 luni 16 >
Pe 3 luni 8 >
Studentii plătesc pe jumătate
Străinătate: 40 lei pe an, 20 pe 6 luni

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

REPRODUCȚIA INTERZISĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCURESCI
91,— Oheul Dâmboviței —91.
Vis-à-vis de Palatul Justiției
Un număr vechi 2 Lei

Cine primește trei numere consecutive din acest ziar se consideră ca abonat.

S U M A R

Anul 1899, de Redacțiunea.

Studentii Români la Facultatea de drept din Paris.

Bibliografii: Președintele tribunalului în Legislațiunea Română, de V. G. Tătaru; Controversele Legei pentru judecătorii de Pace, de Corneliu Botez.

Jurisprudența română:

Înalta Curte de casație și justiție, secția I: Maria Neacșu și Anica Hahumaciu cu I. Hahumaciu.

Curtea de apel din București, secția I: Colonel Perticari cu Ana Negri și alți.

Bibliografie.

Anunțuri.

1899

Curierul Judiciar, intră, cu acest număr, în al optelea an al existenței sale. Aparițiunea lui regulată, în tot acest interval de timp, adaosul treptat, pe fie-care an, a materiilor publicate, cum vânzările imobiliare de la toate tribunalele din țară, sorocirea proceselor de la tribunalul de Ilfov, Curtea de apel din București, Curtea de casație, publicarea împrumuturilor ipotecare și a acelor-l'alte transacțiuni, toate acestea unite cu deosebitele articole de fond, cu publicarea hotărârilor celor mai importante a instanțelor noastre judecătorești, arată în deajuns silința și stăruința pusă pentru dezvoltarea acestui organ de publicitate, spre a satisface lectorii săi.

Cu deosebire publicarea polițelor protestate, «Curierul Judiciar, a răspuns la o necesitate simțită, la o dorință a tuturor exprimată, în discuțiunea ce s'a încins, asupra cestiunei, dacă nu

trebuesc tribunalele obligate a ținea registre publice și a libera certificate de pe ele ¹⁾.

Stăruințele puse de noi, au fost apreciate, căci numărul abonaților au crescut din an în an, și acum ziarul are un tiragiū de 3000.

În anul acesta, ziarul va cuprinde aceleași materii; însă se va ocupa și mai de aproape de mersul regulat al justiției, de reformele ce ar trebui introdu-se, publicând articole săptămânale, în care vor fi discutate cestiunile cele mai arzătoare de drept, ținând pe lectorii săi în curent de lucrările juridice ce se vor produce, va arăta, asupra cestiunilor controversate în drept, jurisprudența ce s'a fixat, cu aprecierea valorii sale juridice.

Ziarul va ținea seamă de interesele justițiabililor, va arăta greutățile ce le întâmpină la diferite autorități judiciare, semnalându-le și cerând în-lăturarea neajunsurilor ce le au acei ce sunt nevoiți a se adresa la justiție.

Redacțiunea.

¹⁾ Cu prilejul desbaterilor urmate în Cameră asupra art. 702, un deputat propusese un amendament ca tablourile să fie publice. «Încă o dată — zicea d-l Eugeniu Stătescu — tribunalul de comerț nu poate să devie un birou de informațiuni a situațiunii personale a fie-cărui comerciant și să fie obligat să ție registre publice de solvabilitate după care «să dea copii legalizate și să le pue la dispozițiunea ori-cui «va voi să le consulte. Ar fi o lucrare prea împovărătoare și car putea da loc la multe inconveniente, dacă este vorba de «a organiza o publicațiune oficială a acelor tablouri de probe, aceasta se poate face și fără amendamentul d-lui Arion. «Această publicare se va putea face pe cale administrativă, «fie în «Monitorul Oficial», fie în ziarele de anunțuri judecătorești pentru fie-care localitate. Să lăsăm ceva și reglementării tribunalelor de comerț și să nu fixăm asemenea «lucruri prin lege». (Monitorul Oficial No. 79 din 1887).

Studentii români la Facultatea de drept din Paris

Cu începerea anului școlar 1896—1897, Ministerul Instrucțiunii Publice din Franța a permis a fi înscriși de a dreptul în anul al 4-lea a facultății de Drept din Paris, licențiații în drept din București și Iași.

Acum avem plăcerea de a înregistra cele d'întâi proclamări de Doctori a candidaților la doctorat, înscriși direct în anul al 4-lea a facultății din Paris, pe baza titlurilor obținute în țară: în sesiunea din Decembrie expirat, au fost proclamați doctori în drept ai facultății din Paris: domnii P. Negulescu, E. Sipsom și G. G. Mironescu, cari sunt toți trei licențiați în drept din București.

D-l Negulescu a susținut teza la 21 Decembrie (stil nou), d-l Sipsom la 22 Decembrie și d-l Mironescu la 24 Decembrie.

Teza d-lui Negulescu tratează despre *Instituțiile politice și judecătorești ale Daciei*; teza d-lui Sipsom tratează despre *Impărțirile făcute de ascendenți* (Partage d'ascendants), iar teza d-lui Mironescu tratează despre *Casierul judiciar*.

Dintre noii doctori, d-l G. G. Mironescu, și-a obținut gradul de doctor cu un succes excepțional: a fost proclamat doctor cu mențiunea: *cu elogii, teza reținută*, (avec éloges, thèse retenue).

Pentru proclamarea de doctor sunt, la facultatea de Drept din Paris, 4 note: 1. admis (pur și simplu), 2. admis cu nota bine (*admission avec la note bien*), 3. admis cu nota foarte bine (*très bien*) și 4. admis cu elogii (*avec éloges*).

Admiterea cu elogii echivalează cu ceea-ce se zice la noi *magna cum laude* și este cea mai înaltă notă. Dar pe lângă această notă, juriul examinator poate acorda în mod excepțional o distincțiune care consistă în mențiunea: *thèse retenue* (teza reținută). Această mențiune însemnează că Juriul consideră teza ca o lucrare eminentă, vrednică de a fi laureată de Facultate și de aceea o reține, adică o semnalează consiliului profesoral în vederea concursului de laureat de la finele anului. Căci, la sfârșitul fie-cărui an școlar, o comisiune e însărcinată a examina tezele reținute și a decide care e cea mai bună din toate, pentru ca autorul ei să fie laureat de facultate.

Teza d-lui Mironescu a obținut această frumoasă distincțiune (*thèse retenue*), care se acordă cu multă greutate: dintre străini, cei cari au obținut la facultate din Paris această distincțiune sunt foarte puțini.

Urăm d-lui Mironescu să aibă un succes tot atât de mare și frumos în cariera ce va îmbrățișa ¹⁾.

¹⁾ Directorul ziarului, d-l D. Chebacpi va face o recenziune asupra tezei de doctorat, susținută de d-l G. G. Mironescu: *Le casier judiciaire*, în unul din numerile viitoare.

BIBLIOGRAFII

V. G. TATARU
Prezidentul Tribunalului Vaslui

PREZIDENTUL TRIBUNALULUI
IN
LEGISLAȚIUNEA ROMANA

Tratat despre atribuțiunile acestui magistrat în Codicele civil și Procedura sa, Codicele de comerț, Codicele de Procedură Criminală, cum și în toate celelalte legi și Regulamente în vigoare.

Lucrarea aceasta este împărțită în 6 cărți, fie-care carte în mai multe capitole.

Cartea I-a tratează despre *Principiile de Organizare Judecătorească*. În ea se expune: condițiunile de admisibilitate și de înaintare; incompatibilități și scutiri; jurământul; inamovibilitatea și restricțiunile ei; privigherea și disciplina; compunerea secțiunilor; ordinea lucrărilor; convocarea adunărilor; rang, uniformă, ceremonii; concedii, înlocuire, drept de numire și recomandare.

În cartea a II-a, sunt arătate atribuțiunile președintelui de tribunal, conferite de Codicele civil. Ordinea în care este expusă materia este aceea urmată de legiuitor. După Codicele civil, președintele are îndatorire de a numerota, șnurui și parafa pe fie-care pagină registrele stărei civile; el legalizează extractele date conform registrelor stărei civile.

În capitolul III din această carte sunt arătate atribuțiunile președintelui, referitoare la autorizarea femeiei măritate. Femeia se adresează cu o cerere președintelui de tribunal, însoțită fiind de o copie de pe somațiune făcută și comunicată bărbatului, prin care ea îi cere consimțământul (arg. din art. 624 pr. civ.). Acesta, primind petițiunea și încredințându-se de refuzul bărbatului, dispune citarea lui în Camera de consiliu spre a arăta motivele refuzului său. Capitolul IV tratează despre atribuțiunile președintelui în materie de divorț. Atribuțiunile sale sunt: de a primi cererea de divorț, de a asculta pe parte, de a face observațiunile ce va socoti de trebuință, de a parafa cererea și dovezile alăturate, de a încheia proces-verbal pentru primirea lor, ordonând aparițiunea soților în Camera de consiliu pentru o zi hotărâtă. La această zi, președintele dă soților consiliu de împăcare, și dacă nu isbutește,

încheie proces-verbal despre cele petrecute, referind tribunalului. În divorțul prin consimțământ mutual, atribuțiunile prezidentului sunt mai numeroase și sunt expuse cu îngrijire la paginile 37 și 38. În materie de tutelă, prezidentul tribunalului convoacă pe membrii sfatului de familie.

În materie de interdicțiune rolul prezidentului este: a) de a primi petițiunea de punere sub interdicțiune; b) de a comunica petițiunea dinpreună cu actele justificative procurorului; c) de a convoca consiliul de familie; d) de a cere opiniunea medicilor competenți; e) de a delega un judecător spre a lua interogatorul pârâtului la domiciliu în caz când nu va fi în stare să se înfățișeze în camera de consiliu.

Capitolul IX tratează despre atribuțiunile prezidentului în materie de succesiuni. Prezidentul tribunalului are dreptul de a delega pe unul din judecătorii tribunalului, sau pe un judecător de pace de a pune pecețile pe averea de moștenire; el însă este dator a se încredința de calitatea persoanelor ce cer punerea peceților, adică de pretind vre-un drept la moștenirea ce s'a deschis; de sunt creditorii ce au un titlu esecutoriū, ori, în lipsă, de au o permisiune judecătorească; dacă, în absența erezilor ori a unuia din ei, persoanele ce cer punerea peceților, ședeau ori nu în casa cu defunctul, sau că sunt rude ori amici ai mortului, de sunt esecutori testamentari.

Prezidentul tribunalului primește cererea de punerea în vânzare a mobilelor din moștenire, făcută de partea interesată și o pune în deliberarea complectului, care delegă un judecător, însărcinându-l cu facerea inventarului. După ce s'a format și depus inventariu, prezidentul, în urma cererii părții interesate, designă ziua și locul unde se va efectua această vânzare (art. 677, 680 comb. cu 431 pr. civ.).

Când succesiunea s'a primit sub beneficiu de inventar, prezidentul are atribuțiune de a autoriza pe eredele ce a acceptat moștenirea sub beneficiale de inventar de a vinde mobilele supuse stricăciunei sau a căror conservare ar costa scump (art. 707 și 702 cod. civ.).

În privința contractului de căsătorie, atribuțiunile prezidentului sunt: a) primi petițiunea soților și a constituentilor dotei, a opri originalul contractului, a da ordin grefierului ca în termen de

trei zile de la primirea petiției să facă transcripțiunea actului, dacă dota cuprinde lucruri mobile iar când sunt imobile, până a se face cercetările cerute de art. 712, dacă rezultă întârziere, prezidentul tribunalului dă bărbatului un extract legalizat, după contractul său de căsătorie.

În materie de separațiunea patrimoniilor dintre soți, prezidentul tribunalului primește cererea femeiei, îi dă consiliu de a nu persista în ea; și apoi îi dă autorisarea. Prezidentul nu poate să refuze a da această autorisare, și această autorisare îi servă pentru toate gradele de jurisdicțiune.

Cel din urmă capitol din cartea II-a tratează despre atribuțiunile prezidentului în materie de privilegii și ipoteci. El ordonă inscripțiunea privilegiilor și a ipotecilor. În acest scop atât creditorul cât și debitorul în persoană sau prin mandatar cu procuri autentice vor prezenta prezidentului tribunalului actul autentic al convențiunei ipotecare (art. 1781 c. c.). Când însă, e vorba de inscripțiunea unei ipoteci legale sau a unui privilegiu, e destul să se presinte creditorul sau mandatarul său înaintea prezidentului tribunalului spre a cere inscripțiunea (art. 1783 c. c.).

Prezidentul primind cererea de inscripțiune, mai întâi va observa dacă actul este investit cu toate formele cerute de lege pentru a fi înscris, după care delegă un judecător spre a face, asistat de grefier, cercetări de sarcinile sau drepturile ce vor fi existând asupra imobilului, în fine priveghează îndeplinirea celor-l'alte formalități, cari cad în sarcina grefierului (art. 1782 c. c., 726 și 727 pr. c. pagina 63).

În privința ipotecei femeii măritate, prezidentul tribunalului are atribuțiunea de a da autorisarea femeii măritată pentru luarea inscripțiunei. El poate refusa această autorisare, iar, dacă, o acordă, poate restrânge inscripțiunea atât în privința sumei cât și a imobilelor. În ori-ce cas dânsul va determina suma până la care și va specializa imobilele asupra cărora se va lua inscripțiunea (art. 1758 c. c.). Ordonanța ce o dă în asemenea cas, ține locul actului autentic prin care se constituie o ipotecă convențională sau a deliberării consiliului de familie, în cazul de ipotecă legală a minorului prevăzută de art. 1762 c. c.

Pentru înscrierea ipotecilor consimțite în țară străină, prezidentul tribunalului acordă viza. De

asemenea el dă viza la actele făcute în țară străină care constată consimțământul pentru ștergerea sau reducățiunea unei inscripțiuni.

În cartea a II-a, d-1 Tătaru tratează despre atribuțiunile date prezidentului de procedura codului civil. Această carte este iarăși împărțită pe capitole.

Prezidentul primește cererile introductive de acțiune la tribunal, el sorocește termenele de judecată și cheamă pe părți, spre înfățișare, la tribunal. El poate acorda urgență.

Prezidentul are poliția audiențelor, el conduce desbaterile și instrucțiunea proceselor; tot el adună opiniunile în camera de chibzuință.

În materie de verificarea scripturilor, prezidentul somează pe partea, care a produs actul, de a declara dacă înțelege a se servi cu dânsul, precum și pe cea-l'altă dacă stăruie a susține că actul este fals, că nu îi recunoaște sau că îi tăgăduiește scrierea ori subscrierea. În caz de a stăruie în declararea sa, prezidentul o somează să arate mijloacele și argumentele pe care își sprijină declararea; și, dacă actul e defăimat de fals, o va interpela să se esplice: a) că de ce specie de fals, actul este defăimat; b) dacă persoanele cari țin actul sunt autorii sau complicii aceluși fals.

Prezidentul semnează procesul-verbal, constator de starea actului spre verificare, el semnează actele de comparațiune depuse la grefă, având facultatea de a obliga pe parte să scrie în prezența sa.

În interogatoriul ce se ia părților, prezidentul adresează întrebări, și semnează în josul procesului-verbal, în care se trec răspunsurile. El mai este obligat de a întreba pe parte dacă stăruie în răspunsurile date, ori dacă are ceva de adăugat ori de schimbat.

În materie de execuțiune silită, prezidentul poate autoriza vânzarea în zilele de sărbători, însă numai în caz de urgență.

La popririi, prezidentul face poprirea prin un agent judecătoresc și dispune citarea părților pentru validarea ei.

Cartea a IV-a tratează despre atribuțiunile conferite prezidentului de codicele de comerț.

La mărfurile ce nu se primesc de destinator, prezidentul poate, după cererea uneia din părți,

să ordone; a) espertiza; b) depositul său sequestrul mărfii; c) vânzarea;

În materie de constituirea societăților, prezidentul dă o ordonanță prin care dispune, pe de o parte, transcripțiunea actului, iar pe de alta el adeverește originalul protestului care se dă înfățășătorului, el numerotează și parafează registrul în care portăreii sunt datorii să treacă protestul.

Prezidentul tribunalului primește cererea proprietarului cambiei perdute sau sustrase și prin o încheiere a lui ordonă publicarea unei ordonanțe. La vânzarea gagiului comercial, prezidentul ordonă comunicarea cererei de vânzare a gagiului debitorului, și, după trei zile libere de la notificare, ordonă vânzarea.

În materie de faliment, prezidentul comunică procurorului copia după sentința declarativă de faliment.

Cartea a V-a tratează despre atribuțiunile prezidentului în afacerile penale. El delegă, spre suplinirea membrilor din parchet și a judecătorilor de instrucțiune, pe unul din membrii tribunalului. În judecarea și instruirea proceselor corecționale are aceleași atribuțiuni pe care i le dă procedura civilă.

Pentru materii deferite în judecata Curții cu jurați, prezidentul primește cererea părții vătămate în materie de delict de presă (art. 226 procedura penală).

Prezidentul tribunalului este însărcinat: cu tragerea la sorți a listelor, cu fiscarea termenelor de judecată; el este însărcinat cu luarea interogatoriului acusatului și cu îndeplinirea formelor prevăzute de art. 318 până la 322, el subcrie procesul-verbal al interogatoriului.

Cartea a VI-a tratează despre atribuțiunile prezidentului în cele-l'alte legi și regulamente.

O lucrare, în acest gen, nu a apărut până acum la noi. Cauza poate fi și aceea că, în sistemul legislațiunii noastre, rolul prezidentului de tribunal este mult redus, de cât este acela ce îi îl dă legislațiunea franceză.

Ca carte de știință a Dreptului, lucrarea d-lui Tătaru, președintele tribunalului de Vaslui, își are valoarea sa, ca una ce mai îmbogățește săracioasă literatură a noastră juridică, croită și cum e, în mare parte, cu foarfeca. În un mod metodic,

și cu un stil îngrijit, autorul a coordonat materialele ce le-a tratat, espunând rolul și atribuțiunile președintelui, stăruind în lămurirea cestiunilor controversate, pe care le deslega, după ce a avut grija de a prezenta argumentele pentru soluțiunea adoptată.

În această lucrare sunt atinse cestiuni de drept civil care, de și incidental tratate, sunt rezolvite cu mult simț juridic.

Noi aducem laude și recomandăm valoroasa lucrare a d-lui Tătaru, d-lor avocați și magistrați, cu atâta mai mult cu cât ela scris despre președintele tribunalului ca președinte de tribunal¹⁾.

CONTROVERSELE LEGEI

PENTRU

JUDECĂTORIILE DE PACE

Sanționată la 28 Mai 1896 și publicată în «Monitorul Oficial» No. 47 din 1 Iunie 1896.

Studiu critic al legii, basat pe doctrină și jurisprudență în comparațiune cu legii vechi și în legătură cu actualele legi cu care vine în atingere.

de

CORNELIU BOTEZ

Procuror de Tribunal

Legea judecătoriilor de pace a fost modificată până acum de trei ori. Cum este presupunerea că legea nouă îndrepta pe cea veche, ar fi urmat ca cea din 1896 să nu prezinte multe lacune, să nu dea loc la numeroase controverse. Cu toate acestea legea judecătoriilor de pace cuprinde în sine germenele feluritelor nedumeriri.

D-l Corneliu Botez, procuror de tribunal, fost judecător de pace, în lucrarea sa de vr'o 300 pagini, arată neajunsurile ce prezintă legea, controversele la care dă loc.

Incepând cu judecătoriile comunale, d. Botez, pune în lumină defectuositatea legii, mai întâiu în privința alegerii judecătorilor comunali: «Alegeria se va face, zice art. 5 de obștea satului», fără a se lămuri din ce se alcătuește acesta obștie. Autorul este de părere că obștea se compune din toți membrii familiilor, după a căror populațiune se aleg unul sau mai mulți jurați, adică din toți locuitorii satului, întemeindu-se pe comparațiunea dintre art. 5 al legii actuale și art. 4 al legii din 1879, după care, jurații se alegeau

de obștea satului, după chipul cu care se aleg și consilierii comunali, adică după listele electorale întocmite pentru comună. Tot cu privire la alegere se arată că legiuitorul nu prevede cazul în care consiliul comunal este disolvat, dacă adică, în cazul acesta alegerea va putea fi prezidată de președintele comisiunii interimare, întocmai cum se prezidează de primar, când consiliul comunal nu este disolvat.

O adevărată lacuna a legii este că ea nu a prevăzut cazul în care jurații unui sat demisionează sau mor, ori că nu și îndeplinesc datoria sau devin, pentru unul din motivele prevăzute de lege, incapabili de a mai fi jurați. În asemenea casuri se pot face alegeri parțiale de jurați, în cursul anului? Legea zice numai atât: «că jurații se aleg la începutul anului.» D-l Botez este de părere că judecătorul de ocol ar fi în drept ca, recunoscând cazul de îndemnitare sau incapacitate care îi răpește calitatea de jurat, să ordone o nouă alegere parțială. deducând aceasta din art. 2 și 9, după care, când o contestațiune se bazează pe faptul că unul din jurați nu întrunise condițiunile art. 7, alegerea va fi anulată, în privința aceluși jurat.

Ocupându-se de casurile în care se pot recuza jurații, d-l Botez semnalează tăcerea legii, în privința recuzațiunii primarului, critică apoi compunerea justiției comunale ce e presidată de primar, organ al puterii administrative¹⁾, găsind că nu este justificabilă imixtiunea a acestor două puteri —administrativă și judecătorească— în cercetarea și judecarea pricinelor, de cât prin faptul că până în present, la țară nu există încă un corp de locuitori cari să nu fie numai din cei mai de.

¹⁾ Primarul este un magistrat ales din sânul consiliului comunal confirmat și de Ministerul de Interne în comunele reședințe de județ, și de prefect în cele-Palte; el reprezintă comuna și este însărcinat cu administrarea ei. Ca delegat al administrațiunii centrale, el este un magistrat însărcinat cu privegherea poliției, menținerea ordinii publice, cu luarea măsurilor privitoare la buna stare și liniștea locuitorilor comunei, și în sfârșit cu ori-ce alte îndatoriri i s'ar pune de lege (art. 53, 64 și 65).

Primarul este însărcinat, sub controlul consiliului comunal și sub privegherea autorității superioare, cu: conservarea și administrarea bunurilor comunale, cu căutarea veniturilor, cu supravegherea stabilimentelor comunei și contabilitatea comunală; el prepară și propune bugetul, ordonă cheltueli, el ia măsuri pentru drumuri; el reprezintă comuna în justiție, ține licitațiile; el redactează și figurează în toate tranșacțiunile privitoare la bunurile comunale și la lucrările ce le întreprinde comuna. Art. 66. (Tratat teoretic și practic de procedură civilă, vol. IV, p. 46 de Dimitrie Chebapci.)

¹⁾ Arsène Houssaye, Histoire du 41 e Fautenil de L'Academie Francaise in Le Fautenil vaccant, (pag. 399) zice: «Je vote pour Napoléon III, d'antant plus que ce n'est pas seulement un poète: il écrit l'histoire de César en César.»

frunte aî unui sat, cum se exprimă art. 3, dar cu știință de carte *indestulătoare*, pentru a compune o justiție destoinică și serioasă.

În privința dovezilor pe temeiul cărora jurații ar pronunța hotărîrea, d-l Botez arată cum că de și s'ar părea că singura dovadă a juratului ar fi *convingerea*, ca și în penal, totuși față de art. 30, jurații trebuie să țină socoteala de dreptățile fie-cărei părți și de dovezile ce le are, precum *inscrisurii, mărtoriu, jurământ* etc.

În privința execuțiunii cărței de judecată, lucrarea de față semnalează anomalii, resturnări a unor principii elementare de drept:

«Dacă, se exprimă art. 45, cu privilegiu executării unei cărți de judecată, datornicul se va împotrivi pe temei că el a fost lipsă și n'a avut cunoștința de termen sau de hotărîrea ce s'a dat, ca să se poată apăra sau să facă apel și dacă se va găsi împotrivirea sa întemeiată, atunci primarul cu jurații *vor popri executarea și vor judeca pricina din nou*, față cu amândouă părțile și *imediat conform regulilor* legii.

Ce resturnare tocmai a regulilor legii și principiilor de drept unită cu nesiguranța autorității lucrului judecat.

Pe ce se vor baza jurații cu primarul, să judece din nou? Din ce își vor forma convingerea că în adevăr condamnatul n'a avut cunoștința de termen? Și chiar dacă ar dobândi o asemenea convingere, cum rămâne cu procedurile *în regulă îndeplinite*, care au dat cărței de judecată un caracter definitiv și pe care, cu ocazia apelului părții nemulțumite, judecătorul de ocol va fi îndatorat să le respecte, să le restabilească chiar?

În schimb însă legea nu se ocupă de cazul foarte posibil, când condamnatul ar avea cuvinte să se împotrivescă pe temei că a achitat debitul, *posterior titlului ce'l osândește la plată*.

Executarea se va face, zice art. 40, conform regulilor legii pentru urmărirea dărilor către stat și comună.

Fi-va cel puțin în acest caz, admisibil pe temeiul de mai sus un apel la tribunalul districtului, conform art. 20 din legea pentru urmăriri? Ar rezulta că da. O dată urmărirea începută conform acestei legii, partea urmărită e în drept de a uza de calea pe care tot aceeași lege i-o deschide, spre a se apăra contra unei hotărîri, drept, dar nelegale urmăriri. După aliniatul al II art. 40 suma împlinită din averea datornicului se liberează creditorului urmărit, sub luare de chitanță. Dar, dacă *la distribuțiunea pretului*, se opun și alți creditori (art. 450 și ur. pr. civ.), care posedă titluri definitive și necontestate, ba chiar *privilegiate*, cum se va procedea? Se va deschide tablou de ordinea creditorilor și de cine va fi deschis acel tablou? Iată însemnate cestiuni, pe care legea nu le rezolvă și cari în practică, produc o enormă dificultate în deslegarea lor.

În privința judecătoriilor de ocoale, d-l Botez arată pe scurt motivele ce au determinat pe diferiții Miniștrii de justiție întru a propune reformarea legii: D-l Al. Marghiloman a propus suprimarea judecătoriilor comunale, în urma raporturilor ce a primit de la Președinții tribunalelor cari arătau că ele nu conrăspund scopului propus. Au înmulțit numărul judecătoriilor de ocoale, măbind competența lor și dându-le noui atribuțiuni. Aceste modificări conrăspundeau desvoltării economice ce luase țara, și în acelaș timp oferea marelui mase a populațiunii o justiție mai accesibilă, mai promptă și mai puțin costisitoare. D-l Eugeniū Stătescu, în proiectul de reformă, care a devenit legea din 1896 a abondat pe aceste căi, reînființând judecătoriile comunale, măbind competența și înmulțind atribuțiunile.

D-l Botez tratează cu multă competență, rînd pe rînd, cele mai importante materii din legea judecătoriilor de ocoale, în cât lucrarea sa, de și intitulată: «Controversele Legii pentru judecătoriile de Pace, este și un tratat teoretic și practic a legii judecătoriilor de pace.

Lucrarea aceasta, arătînd lacunele ce se află în lege, va fi de mare folos celor chemați cu îndreptarea legilor. Ea va fi cu folos consultată de d-nii avocați și judecători, cari vor găsi esaminate, discutate și juridic rezolvite cestiunile ce a dat loc la controversă, precum și acelea care pot să dea loc de acum înainte. În fine este scrisa în un stil clar, și în o limbă cât se poate de românească, lucru ce rar li se întîmplă scriitorilor noștri în genere.

JURISPRUDENȚĂ ROMÂNĂ

INALTA CURTE DE CASAȚIUNE ȘI JUSTIȚIE, SECȚIA I

Audiența de la 27 Noembrie 1898

Președinția D-lui SC. PHERECHIDE, consilier

Maria Neacșu și Anica Hahumaciu cu I. Hahumaciu

Constituirea tribunalului. — Jude instructor. — Dacă poate presida tribunalul. — Dacă trebuie să se menționeze în hotărîre de ce a luat parte la lucrările tribunalului. — (Art. 17 din legea organizării judecătorești).

Asemănat art. 17 din legea de organizare judecătorească, judele de instrucțiune poate fi chemat, în cas de necesitate, la toate lucrările tribunalului, cu dreptul de a'l presida, după vechime, fără ca acest text, de organizare interioară a instanței să ceară menționarea în sentință a cauzelor pentru cari judecătorul de instrucțiune a luat parte la lucrările tribunalului.

Decisiunea No. 401.— Respingerea recursului făcut de Maria Neacșu și Anica Hahumaciu contra sentinței tribunalului Vâlcea No. 28/98.

Curtea

Ascultând citirea raportului făcut în cauză de d-l Gr. Lahovari, președinte.

Pe d-l avocat R. Dragomirescu, în desvoltarea motivelor de casare ;

Pe d-l avocat Tache Albăleanu, în combateri.

Asupra motivelor I și II :

1. «Adversarul nostru la juriile de pace și la tribunalul a recunoscut că pământul rural este al tatălui nostru, dar că-l deține în baza unei hotărâri al trib. Vâlcea No. 551/81, dată între tatăl său și mama noastră anume Floarea Panu Porumbel, personal, invocând autoritatea lucrului judecat, și noi combătându-l cu art. 1201 c. c., care declară că nu ne poate fi opozabilă asemenea sentință, de ore-ce nu este dată între tatăl nostru sau între noi care ca fiice suntem moștenitoare directe ale lui, nici cel puțin între mama noastră ca tutrice, deși la moartea tatălui nostru am fost majoare, am fost respinsă, ne scutindu-ne absolut și violându-se acest text de lege care cere cu condițiune autorității lucrului judecat, existența aceluiași părți».

2. «Violarea art. 123 procedura civilă, căci, tribunalul după ce în hotărârea sa, constată, că noi am invocat la tribunal lipsa autorității lucrului judecat, apoi în considerantele sale face și o inesactitate, căci zice, că noi nu am pus nici un motiv, și ast-fel ne respinge apelul fără să dea de la sine vre-un motiv».

Având în vedere sentința supusă recursului care adoptând în totul cartea de judecată a primei instanțe constată în fapt că Păun Porumbel, autorul și părintele reclamantelor, a vândut lui Ion Dobrin, autorul intimatului, pământul ce face obiectul litigiului dintre părți ;

Că după decesul lui Păun Porumbel, urmând judecata între muma reclamantelor, ca reprezentând pe moștenitori și între Ion Dobrin, tribunalul Vâlcea prin sentința sa rurală cu No. 551/81 a confirmat sus zisa vânzare, făcută conform legii rurale ;

Considerând că această sentință nefiind supusă apelului său recursului în casațiune, ea a rămas definitivă în conformitate cu art. 8 din legea interpretativă de la 1879, și deci ca atare, opozabilă recurențelor de astăzi ;

Considerând că deși în apel, recurențele au susținut că la 1881, când s'a dat hotărârea cu No. 551, ele deveniseră majore, și că prin urmare nu mai puteau fi reprezentate prin muma lor în instanță, însă sus numitele nu au făcut și nici au oferit a se face dovadă alegațiunii lor ; că așa fiind, cu drept cuvânt tribunalul le-a declarat bine reprezentate în instanță de la 1881, respingând ca nedovedite, motivele lor de apel ;

Considerând că astăzi în recurs, recurențele prin avocatul lor, susțin că nu muma lor, ci soțul acesteia și părintele lor, este cel care s'a judecat la 1881 cu autorul intimatului, Ion Dobrin ;

Considerând că acest fapt este inexat, după cum rezultă din sentința atacată, și afară de aceasta, dacă ar

fi fost exact și propus dinaintea instanței de fond, nici nu ar fi putut să existe discuțiune că hotărârea ce se presupunea dată în contra părintelui reclamantilor, era lucru judecat și față de succesoarele acestuia ; că prin urmare motivul ast-fel cum a fost desvoltat în instanță, urmează să fie respins, și ca mijloc nepropus dinaintea instanței de fond.

Asupra motivului III :

«Violarea art. 7 și 17 din legea organizării judecătorești de la 1 Septembrie 1890, căci normal este ca un tribunal să se preside de președintele titular și în hotărârea alăturată se vede că președinția ședinței s'a ținut de d-l jude instructor, fără să se arate necesitatea chemării sale la ședință».

Considerând că după art. 17 din legea de organizare judecătorească, judele de instrucțiune poate fi chemat în cas de necesitate, la toate lucrările tribunalului, cu dreptul de a-l presida, după vechime, fără ca acest text de organizare interioară a instanței, să ceară menționarea în sentință, a cauzelor acestei înlocuirii ; că deci, nici acest motiv nu este întemeiat ;

Asupra motivului IV :

4. «Violarea art... legea organizării judecătorești, căci tot din hotărârea alăturată nu se constată ce judecător a fost însărcinat cu redactarea sa ;

Având în vedere că sentința atacată arată expres, că a fost redactată de d-l Membru al ședinții ; că prin urmare acest motiv este și inexat ;

Pentru aceste motive respinge, etc.

CURTEA DE APPEL DIN BUCUREȘTI, SECȚIUNEA I

Audiența de la 10 Noembrie 1898

Președinția d-lui G. E. SCHINA, Prim-Președinte

Decisiunea civilă No. 241

Colonel Perticari cu Ana Negri și alți

Poprire. — Apel. — Termen. — (Art. 401 procedura civilă).

Poprirea având caracterul unei execuțiuni silite, termenul de apel în contra hotărârilor tribunalului date asupra cererii de validare a unei popriri, este supus aceluiași reguli de procedură expeditivă ca și contestațiunile la execuțiunile silite, adică este de o lună de la data pronunțării sentinței.

S'a ascultat : d-l avocat Vlad. Athanasovici, din partea intimatelor, care a cerut respingerea apelului ca tardiv, precum și d-l avocat T. Căpitanovici, din partea apelantului, în combaterea acestui incident.

Curtea ;

Asupra apelului făcut de Colonel I. Perticari în calitate de sequestru judiciar al averii succesiunii Golești-Racovișă și de N. Diamandescu, în contra sentinței No. 354 din 1897 a tribunalului Ilfov, secția de Notariati prin care se validează popririile menționate în această sentință după cererile d-nei Ana N. Negri și Domnica Roca.

Având în vedere cererea făcută de partea intimată prin d-l avocat Vl. Athanasovici, de a se respinge acest

apel ca inadmisibil, pe motiv că în materie de poprire în mâinile celui de al treilea, termenul de apel este numai de o lună de la pronunțarea sentinței conform art. 402 pr. civ., iar nu de două luni adică cel stabilit într'uu mod general de art. 318 pentru orî-ce sentință pronunțată de tribunal;

Având în vedere că, materia poprirei în mâna celor de al treilea se află în codul de procedură civilă în cartea V, titlul II, unde se reglementează esecutiunea silită asupra lucrurilor mobile, formând obiectul secțiunii V-a acestui titlu, din această așezare a materiei ce ne preocupă, rezultă dar că această poprire are caracterul unei esecutiuni silită;

Considerând pe de altă parte, că contestațiunile asupra esecutării silită, trebuind a fi făcute în termen de o lună, ast-fel cum dispune art. 402 pr. cod. civ., aflătorii la titlu dispozițiilor generale ale esecutiunii silită, necesarmente și apelul referitor la o poprire în mâna celor de al treilea, trebuie a fi supus acelorași reguli de procedură, expeditivă și făcut dară în termen de o lună;

Considerând că sensul frazei coprinsă în art. 463 pr. civ. din aceeași secțiune «se va procede conform regulilor ordinare» în cas de contestare asupra declarațiilor celor de al treilea este acela de a voi să se reglementeze ipoteza, când din cauză prevăzută prin acest text de lege, litigiul se transformă dintr'un pūr act de urmărire în acela de o afacere contencioasă, în care cas se decide cu drept cuvânt că regulilor de drept comun și principalmente acelora a administrărei probelor, e subordonată rezolvarea acestei afaceri, iară întru nimic nu s'a voit prin aceasta a se da un alt caracter poprirei în ea însăși, acela adică de a se considera ca un act de urmărire;

Că cea-ce confirmă această interpretare e dispozițiunea finală a acestei secțiunii, art. 463 pr. cod. civ. care decide că poprirea va înceta, când cel ce a provocat-o nu va veni la înfățișare;

Considerând că ast-fel sentința apelată prin care se validează popririle sus citate, fiind dată în ziua de 10 Decembrie 1897, iar apelul în contra ei fiind făcut la 20 Aprilie 1898, este dat peste termenul de o lună, conform art. 402 pr. civ., și dar cată a se respinge ca inadmisibil;

Pentru aceste motive, admite cererea de neadmisibilitate, etc.

(ss) G. E. Schina, M. Paleoglu, D. Giuvaru și M. Iullan.

Grefier, (s) N. Brătianu.

Opiniune

Considerând că după dispozițiile art. 463 din pr. civ. specială în materie de poprire care zice «se va procede conform regulilor ordinare», termenul de apel în materie de poprire în mâinile celui de al treilea, nu poate fi conform regulilor ordinare, de cât cel de două luni, prevăzut de dreptul comun, iar nu acela de o lună din art. 402 pr. civ., care e special contestațiunilor la esecutare;

Pentru aceste motive, sunt de părere a se respinge cererea de neadmisibilitatea apelului declarându-se în termen făcut.

(s) A. Eustațiu.

BIBLIOGRAFIE

A apărut 4 volume:

TRATAT TEORETIC ȘI PRACTIC
DE
PROCEDURA CIVILA
DE
DIMITRIE CHEBAPCI
Doctor în drept, Avocat

Primul volum conține: Legea judecătorilor de pace, acțiunile posesorie, acțiunea de revendicare, regulamentul de hotărnicii legea de expropriere pentru cauză de utilitate publică.

Volumul al II-lea conține:

ESECUTIUNEA SILITA

Volumul III

ESECUTIUNEA SILITĂ IMOBILIARĂ

Volumul IV

COMPETINȚA, CERERİ, CITAJIUNI, ESECȚIUNI ȘI SENTINȚE

Câte-și patru volumele fiind de mare folos, magistraților, avocaților și studenților în drept, ele se găsesc de vânzare la librăria Stork & Müller, Pasagiul Român și Leon Alcalaî, calea Victoriei cum și la autor *str. Plantelor No. 39*, și se pot procura în urma unei scrisori și a înaintării costului prin mandat poștal.

Fie care volum costă 12 lei, câte-și-patru volumele 48 lei

Sub presă:

VOLUMUL V

care va conține: Desdaunări și cheltueli; hotăririle date în lipsă și opozițiuni; procedurile preparatorie și probatorie în general; verificarea scriptelor, cercetarea prin martori, experți, cercetări în fața locului, interogator, jurământ, cererea reconvențională, intervențiune, suspensiune, peremțiune și începerea judecăților. Regulare de competență; trimiterea la un alt tribunal, recusațiune.

Un funcționar judecătoresc având o scriere frumoasă și corectă dispunând de câte-va ore libere, dorește a găsi o ocupațiune în biroul unui domn avocat, după orele 2 p. m.; Adresa: Strada Triumfului 22, C. I.

D. CHEBAPCI

— A D V O C A T —

STRADA PLANTELOR No. 39